

# AURKIBIDEA

|                                                                                                            |     |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| Gomendiozko karta . . . . .                                                                                | 3   |
| Approbationes . . . . .                                                                                    | 7   |
| Irakurtzaileari . . . . .                                                                                  | 9   |
| i. Nola, bertzeak bertze direla, alferkeriatik ihes egiteagatik ere behar den<br>trabailatu . . . . .      | 13  |
| ii. Zenbat kalte egiten duen alferkeriak, eta nola handik sortzen den gerotik<br>gerora ibiltzea . . . . . | 23  |
| iii. Nola nahikunde hutsetan eta desirkunde xoiletan iragaiten zaikun denbora                              | 27  |
| iv. Nola eztugun geroko segurantzarik . . . . .                                                            | 33  |
| v. Nola geroko benturaren benturan benturaturik galtzen garen . . . . .                                    | 41  |
| vi. Nola den geroago gaitzago bekhatutik ilkitzea . . . . .                                                | 47  |
| vii. Nola gerotik gerora ibiltzeaz koberatzen den usantza gaixtoa . . . . .                                | 51  |
| viii. Nola usantza gaixtoak gogortzen eta ezansiatzen duen bekhatorea . . . .                              | 57  |
| ix. Nola gerotik gerora gabiltzala betha ditekeien bekhatuen neurria, eta osa<br>kontua . . . . .          | 65  |
| x. Anhitz balio duela Jainkoaren miseriak, eta nola behar den hartan<br>fidatu . . . . .                   | 73  |
| xi. Jainkoaren miseriak fidaturik eztela penitentzia egitea geroko utzi<br>behar . . . . .                 | 77  |
| xii. Nola gerotik gerora ibiltzeaz galtzen dugun denbora . . . . .                                         | 87  |
| xiii. Gaztetik zahartzera penitentzia luzatzen duenaz . . . . .                                            | 95  |
| xiv. Zahartzean ere penitentziarik egiten eztuenaz . . . . .                                               | 103 |

|                                                                                                                                                                                                                   |     |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| xv. Heriotzeko oreneraino bekhatutan egon gogo duenaz . . . . .                                                                                                                                                   | 109 |
| xvi. Erremusina egiteaz eta handik sortzen den probetxuaz . . . . .                                                                                                                                               | 121 |
| xvii. Nola erremusinak, eta bertze obra on borondatezkoak ere, zerorrek zeure eskuz, edo bertzerenez, zerori bizi zarella, ondokoetara utzi gabe egin behar ditutzun . . . . .                                    | 129 |
| xviii. Nola obra obligazinozkoak, konzientziaz zor ditutzunak, ondokoetara utzi gabe, zerorrek egin behar ditutzun. . . . .                                                                                       | 133 |
| xix. Zenbat kalte egiten duen juramentuak eta juramentu egiteko usantzak, eta nola behar den lehen baino lehen usantza hura utzi . . . . .                                                                        | 137 |
| xx. Zenbat kalte egiten duten kolerak eta etsaigoak, eta nola behar den lehen baino lehen etsaigoatik kanpora . . . . .                                                                                           | 147 |
| xxi. Koleraren iraungitzeko lehenbiziko erremedioa da batbederak, bere kondizino haserrekorra ezaguturik, hari begiaren edukitzea . . . . .                                                                       | 155 |
| xxii. Koleraren iraungitzeko bigarren erremedioa: dirakien eltzeari egiten zaikana, kolerari ere egitea . . . . .                                                                                                 | 157 |
| xxiii. Koleraren iraungitzeko hirugarren erremedioa: ez orduan lehiatzea, kolera iragan arteino pausatzea . . . . .                                                                                               | 161 |
| xxiv. Koleraren iraungitzeko laugarren erremedioa da konsideratzea etsaiek egiten derauzkiguten bidegabeak Jainkoaren gaztiguak direla . . . . .                                                                  | 165 |
| xxv. Koleraren iraungitzeko borzgarren erremedioa da konsideratzea zer moldez dagoen zure etsaia haserre denean . . . . .                                                                                         | 169 |
| xxvi. Koleraren iraungitzeko seigarren erremedioa: ez bilhatzea zer dioten gutzaz jendek . . . . .                                                                                                                | 171 |
| xxvii. Koleraren iraungitzeko gainerako bertze erremedioak, kapitulu hunetan laburzki ezarriak . . . . .                                                                                                          | 173 |
| xxviii. Zergatik behar diogun geure etsaiari barkhatu eta amorio eduki. Lehenbiziko arrazoina: zeren Jainkoak manatzen baitu . . . . .                                                                            | 177 |
| xxix. Bigarren arrazoina zergatik behar diogun geure etsaiari barkhatu, da zeren mendekatzea beretzat begiratzen baitu Jainkoak . . . . .                                                                         | 183 |
| xxx. Hirugarren arrazoina, eta oraikotz azkena: barkhatu behar diogula geure etsaiari, Jainkoak guri barkha diazagun amoreakgatik . . . . .                                                                       | 185 |
| xxxi. Zenbat kalte egiten duen haragiaren bekhatuak. Lehenbizikorik, itsutzen duela adimendua, eta nola behar den hartan sartzetik begiratu, eta sarthuz gero ere, lehen baino lehen ilkitzera enseiatu . . . . . | 189 |

|                                                                                                                                                                                            |     |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| xxxii. Haragiaren amorio desordenatuak egiten duen bigarren eta hirugarren kalteaz: eztuela den ahaikoarik hurkoenaz ere konturik egiten, eta ez hartako juramenturik konplitzen . . . . . | 195 |
| xxxiii. Haragiaren amorio desordenatuak egiten duen laugarren kalteaz: amoltsu eta bakezko zirenak egiten baititu kruel eta gerlati . . . . .                                              | 197 |
| xxxiv. Haragiaren amorio desordenatuak egiten duen borzgarren kalteaz: sosegurik eta pausurik gabe ibentzeaz . . . . .                                                                     | 199 |
| xxxv. Haragiaren bekhatutik begiratzeko eta handik heldu diren kalten erre-mediatzeko lehenbiziko erremedioa eta bidea: orazinoa . . . . .                                                 | 203 |
| xxxvi. Haragiaren bekhatutik begiratzeko bigarren erremedioa: hartako go-goetei lekhurik ez emaita . . . . .                                                                               | 205 |
| xxxvii. Haragiaren bekhatutik begiratzeko hirugarren erremedioa: boronda-tearen deliberamendua . . . . .                                                                                   | 207 |
| xxxviii. Haragiaren bekhatutik begiratzeko laugarren erremedioa: ez alfer egoitea . . . . .                                                                                                | 211 |
| xxxix. Haragiaren bekhatutik begiratzeko borzgarren erremedioa: konside-ratzea zein ttipia eta laburra den hartako plazera . . . . .                                                       | 215 |
| xl. Haragiaren bekhatutik begiratzeko seigarren erremedioa: hartako plazerak zein ondore gaixtoa bere ondotik utzten duen konsideratzea . . . . .                                          | 219 |
| xli. Haragiaren bekhatutik begiratzeko zazpigarren erremedioa: borz zensuez, eta lehenbizikorik begiez, kontu edukitzea . . . . .                                                          | 221 |
| xlII. Haragiaren bekhatutik begiratzeko zortzigarren erremedioa: mihiaz kontu edukitzea . . . . .                                                                                          | 225 |
| xlIII. Haragiaren bekhatutik begiratzeko bederatzigarren erremedioa: sabelari ez sobera emaita . . . . .                                                                                   | 229 |
| xlIV. Haragiaren bekhatutik begiratzeko lehenen gainerako erremedioak . .                                                                                                                  | 233 |
| xlV. Nola gerotik gerora gabiltzan bitartean alha zaikun konzientzia gaixtoa .                                                                                                             | 237 |
| xlVI. Nola gerotik gerora gabiltzan bitartean galtzen dugun konzientzia onaren bakea eta sosegua . . . . .                                                                                 | 247 |
| xlVII. Nola oraidanik behar dugun, geroko begira egon gabe, ontasunean irautera eta perseberatzera enseiatu . . . . .                                                                      | 255 |
| xlVIII. Nola, ikhusirik ifernuko bidea den gaitzago parabisukoa baino, behar den gerotik gerora ibiltzea utzi . . . . .                                                                    | 265 |
| xlIX. Nola parabisuko bidea den erraz . . . . .                                                                                                                                            | 269 |

|                                                                                                                                                            |     |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| L. Nola parabisuko bidea den errazago ifernukoa baino . . . . .                                                                                            | 277 |
| LI. Nola ezten kofesatzea gerotik gerora luzatu behar . . . . .                                                                                            | 289 |
| LII. Maiz kofesatzeaz, eta handik heldu den probetxuaz . . . . .                                                                                           | 295 |
| LIII. Nola gerotik gerora luzamendutan dabilanak egiten dioen bidegabe Jainkoari . . . . .                                                                 | 301 |
| LIV. Nola luzamendutan gerotik gerora dabilanak egiten derauen bidegabe aingiruei . . . . .                                                                | 305 |
| LV. Nola gerotik gerora luzamendutan dabilanak egiten derauen bidegabe bere buruari, bere giristino lagunari, eta bai munduko bertze gauza guztiei ere . . | 309 |
| LVI. Nola ifernuko penen konsideratzeak behar dituen gerotik gerora ibiltzeko luzamenduak laburtu. . . . .                                                 | 313 |
| LVII. Bekhatoreak ifernuan izanen duen bigarren penaz eta gaztiguaz, zein deitzen baita <i>poena sensus</i> , sensuaren pena . . . . .                     | 319 |
| LVIII. Nola infernuan daudenek eztuten handik ilkitzeko esperantzarik . . . .                                                                              | 327 |
| LIX. Ea zergatik hain denbora aphurrean eta laburrean egiten den bekhatuari emaiten zaikan hain gaztigu handia, luzea eta sekulakoa . . . . .              | 333 |
| LX. Zergatik Jainko miseri-kordiosak, denboraren buruan bedere, ezterauen ifernuan daudenei barkhatzen . . . . .                                           | 337 |
| Liburu hunetako kapituluaren kontua . . . . .                                                                                                              | 341 |